

Kirsten Jacobsen (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der i den nye vagtlægeordning ydes en tillægstakst for kørsel ud over 10 km: På A-vagt 10,55 kr. pr. km og på B-vagt 12,81 kr. pr. km, og vil ministeren oplyse, om andre grupper i samfundet har lignende offentligt betalte kørselsordninger, og redegøre for begrundelsen for beløbets størrelse, samt om ministeren finder beløbet rimeligt, og vil ministeren samtidig oplyse, om regeringen har planer om at forhøje kørselstakster på andre områder, herunder eventuelt forhøje kørselsfradraget?«

Begrundelse

Det virker direkte anstødeligt, at en i forvejen højt betalt erhvervsgruppe som lægerne igennem offentlige overenskomster sikres kørselsgodtgørelser på luksurniveau, samtidig med at den almindelige befolkning oplever nedskæringer i fradragmulighederne for deres kørsel til og fra arbejde.

Svar (29/11 91):

Finansministeren (Henning Dyremose):

Sygesikringens Forhandlingsudvalg har i anledning af spørgsmålet oplyst, at der i forbindelse med den ændrede vagtlægeordning i landsoverenskomsten af 3. juni 1991 om almen lægegerning bl.a. er aftalt en ny honorarstruktur for ydelser i vagttiden. For et besøg honoreres lægen med en besøgstakst, der omfatter selve den lægelige behandling samt den tid, der medgår til transport til et besøg inden for en afstand af 10 km. I forbindelse med besøg ud over 10 km regnet fra lægens udgangspunkt – det være sig praksis eller sidste besøgssted – ydes der en tillægstakst pr. km. Honoraret skal ses som betaling til lægen for den tid, der medgår til transporten mellem besøgene. Honoraret er af praktiske årsager beregnet pr. kørt km og udgør i A-vagten 10,55 kr. (grundhonorar) pr. km og i B-vagten 12,81 kr. (grundhonorar) pr. km.

Det kan tilføjes, at de nye vagthonorarer ikke generelt er gunstigere for lægerne end honorarerne efter den gamle overenskomst. For eksempel honoreres et besøg 21 km væk i nat-tiden efter det nye system med 382,77 kr., mens honoraret for et sådant besøg over 20 km væk efter den gamle overenskomst er på 688,01 kr.

I øvrigt forventes det, at antallet af besøg i vagttiden vil falde betydeligt som følge af de nye vagtordninger, hvor patienterne altid kommer til at tale med en læge.

Såfremt lægen benytter egen bil, ydes ud over honoraret kørselsgodtgørelse. For tiden udgør godtgørelsen 2,53 kr. for de første 12.000 km i et regnskabsår og 1,33 kr. pr. km for kørsel derudover.

Da de i spørgsmålet omtalte honorarer ikke er kørselsgodtgørelse, men betaling for lægernes arbejdstid, giver de mig ikke anledning til at overveje ændrede kørselstakster eller -fradrag på andre områder.

Spm. nr. S 200

Til *skatteministeren* (21/11 91) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren stadig forfølge skattesager ved domstolene, der drejer sig om rækkevidden af ligningslovens § 4, al den stund denne bestemmelse er ophævet ved lov nr. 532 af 13. december 1985?«

Begrundelse

Ophævelsen af ligningslovens § 4 blev motiveret med stigende vanskeligheder med at foretage en afgrænsning af, hvilke selskaber der var omfattet af bestemmelsen.

Det fremgår af en kommentar af 7. december 1985 fra den daværende skatteminister til Skatte- og Afgiftsudvalget vedrørende en henvendelse fra Erhvervenes Skatteudvalg, at det ikke var tanken at fortsætte de tvister, som ligningslovens § 4 havde givet anledning til, og at bestemmelsens anvendelsesområde ikke tænkes yderligere udvidet.

Ikke desto mindre ses det af tidsskriftet Skattepolitisk Oversigt, 1990, side 322-328, at ministeriet stadig fører sager om, hvor langt bestemmelsen kan anvendes, og det i sager, der givetvis ikke kan få nogen betydning for skattepraksis i øvrigt.

Svar (28/11 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Efter ligningslovens § 4 beskattedes kursgevinster og -tab, der tilfaldt forsikringsselskaber, banker og andre virksomheder, der som et normalt led i deres almindelige virksomhed